

บทที่ 5

บทสรุป

วิทยานิพนธ์นี้ มุ่งศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์โครงข่ายแบบเบสกับการบริหารโครงการซอฟต์แวร์ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยคือ เครื่องมือที่ใช้สำหรับประเมินความเสี่ยงที่ทำให้เกิดความล่าช้าในโครงการซอฟต์แวร์ ซึ่งเครื่องมือที่ผู้วิจัยศึกษา และสร้างขึ้นในครั้งนี้ สามารถแสดงการประเมินความเสี่ยงในรูปแบบเชิงปริมาณ โดยแบบจำลองของปัญหาจะแสดงออกมาในรูปแบบโครงข่ายแบบเบส ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น พร้อมกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างชัดเจน โดยผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิศวกรรมความรู้ นั่นคือ คอมมอนแคด ในส่วนของแม่แบบการวิเคราะห์ ในการหาปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้โครงการล่าช้าและใช้โครงข่ายแบบเบสในการสร้างแบบจำลองดังกล่าวขึ้นมา ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณ เมื่อนำแบบจำลองที่ได้ไปใช้ พบว่าการใช้แบบจำลองค่าความเสี่ยงที่ได้สอดคล้องกับความน่าจะเป็นที่ได้ป้อนเข้าไป ดังนั้นเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้จึงน่าเชื่อถือระดับหนึ่ง และสามารถแสดงแบบจำลองของปัญหาให้อยู่ในเชิงปริมาณได้

สำหรับข้อจำกัดในการวิจัย เรื่อง ประยุกต์โครงข่ายแบบเบสกับการบริหารโครงการซอฟต์แวร์ เนื่องจากโครงข่ายแบบเบสก่อนข้างมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนโหนดลูกที่ชี้เข้าหาโหนดแม่มันไม่ควรจะมีจำนวนมากเกิน 2 โหนด เนื่องจากจะทำให้ยุ่งยากในการนำไปใช้งาน เพราะต้องป้อนค่าความน่าจะเป็นจำนวน 2^{nodes} เหตุการณ์ และทำให้ยุ่งยากและเสียเวลาในการคำนวณด้วย จากข้อจำกัดเบื้องต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวคือ การรวมโหนดลูกที่มีหลายโหนดก่อนจากนั้นค่อยแตกไปที่ละสองโหนด ดังเช่นที่ผู้วิจัยแสดงในรูปที่ 4.1 วิธีนี้จะทำให้สามารถนำเครื่องมือที่ได้ไปใช้งานจริงในอนาคตได้สะดวกมากขึ้น

สำหรับงานวิจัยในอนาคตที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาต่อไปนั่นคือ การประยุกต์โครงข่ายแบบเบสเข้ากับปัญหาด้านต่างๆ เช่น PERT Chart และ CPM Chart เป็นต้น เพื่อสร้างแอปพลิเคชันใหม่ๆ ที่สามารถใช้สำหรับแก้ปัญหา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เป็นต้น